

Quadern de cultura

Ferran Montero, president de la Societat de Filosofia del País Valencià, i el filòsof Ernst Bloch.

El congrés dels filòsofs

Es tracta d'un exercici intel·lectual ofegat per la sensació que ja ha estat tot dit. Una sensació passatgera, però comuna a molts altres espais de la cultura. Una sensació que multiplica els llenguatges i les explicacions, l'enèsima repetició de viatges idèntics. Per a tractar d'esbrinar algunes de les claus d'aquest símptoma típic de la crisi, s'han reunit a Alacant els prop de 200 participants en el tercer Congrés de Filosofia al País Valencià. S'hi han reunit, també, per a intentar d'intercanviar criteris, acostar enfocaments i aprendre els uns dels altres.

Durant els tres primers

Adolf Beltran

dies d'aquest mes d'abril, en l'Aula de Cultura de la Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, ha tingut lloc aquest tercer encontre de professors de filosofia dels diferents nivells educatius (universitaris i d'ensenyament mitjà, bàsicament), d'estudiants i de professionals de l'especialitat. El contacte i l'aproximació d'inquietuds i experiències constitueix, així, la motivació fonamental d'aquests congressos que la Societat de Filosofia del País Valencià inicià l'abril de 1983 a Castelló de la Plana.

La Societat de Filosofia funciona des d'aleshores i el seu és, alhora, un intent divulgatiu i d'intercanvi intel·lectual. Un any

abans, en 1982, havia aparegut el primer número de *Quaderns de Filosofia i Ciència*, una revista dedicada a fer públiques les reflexions, els estudis i les investigacions dels filòsofs valencians, que a hores d'ara va ja pel número 7.

El president de la Societat, el professor Ferran Montero, no s'ha cansat de repetir aquests dies les quatre virtuts de la trobada d'Alacant: la contribució a la permeabilitat dels diferents discursos i mètodes filosòfics, l'aproximació entre els qui exerceixen tasques docents en batxillerat i els qui ho fan en la Universitat, l'atenció als pensadors, potser menys coneguts, que tenim més pròxims en el temps i l'espai, i l'afavoriment de les

relacions entre les universitats de València i Alacant.

Per a Montero, catedràtic d'Història de la Filosofia en la Universitat de València, és important trencar qualsevol aïllament respecte a d'altres pensadors, grups i escoles de l'estat i del món. Això no obstant, i de forma perfectament coherent, la Societat de Filosofia s'ha caracteritzat de bon principi per la voluntat d'incorporar la llengua del país, el català, a l'exercici reflexiu i educatiu, per reivindicar la llengua pròpia com a instrument del saber.

El programa del congrés s'ha estructurat d'acord amb quatre apartats: lògica, història de la filosofia, filosofia pràctica i ensenyament de la filosofia. S'hi han presentat moltes més ponències i comunicacions que en congressos anteriors, i els debats han tingut, en alguns casos, interès i altura. No hi han faltat temes com la postmodernitat, l'ètica i l'estètica o el pensament de Bloch.

Enguany, precisament, fa cent anys del naixement d'Ernst Bloch, i la Societat de Filosofia del País Valencià, que, a més dels congressos, organitza altres activitats i jornades d'estudi, pretén dedicar-li pròximament un cicle monogràfic.

Potser la relectura del filòsof alemany tindrà avui una capacitat estranya: la de retornar sobre les aspiracions humanes des d'una òptica que posa especial èmfasi en l'esperança com a principi de la dialèctica històrica.